

ROMAN KOCÚREK

„Největší výzvou pro mě byla výstavba vysokorychlostní tratě v Turecku mezi Ankarou a Istanbulem.“

DESET OTÁZEK PRO:

Romana Kocúrka, generálního ředitele OHLA ŽS

1. Čím vším jste si profesně prošel, než jste se stal vrcholovým manažerem?

Troufám si říct, že téměř vším. V létě roku 1996 jsem ještě při studiu začal pracovat v tehdejší společnosti ŽS Brno, předchůdkyni dnešní OHLA ŽS. V lednu 1998 jsem nastoupil jako mistr na železničních projektech. Velká část mé profesní dráhy byla následně spjatá právě s Divizí Železnice, kde jsem se věnoval výstavbě koridorů v ČR i v zahraničí. Poté jsem přešel do manažerské pozice řízení výroby závodu, který měl na starosti výstavbu železnic, mostů, tunelů a technologie. Později došlo k reorganizaci společnosti, stal jsem se Výrobním ředitelem celé společnosti a v roce 2018 jejím generálním ředitelem.

2. Když sestavujete tým, co je pro Vás prioritou?

V prvé řadě to jsou samozřejmě profesní zkušenosti. Nicméně všichni dobře víme, že neméně důležitá je lidská stránka osobnosti, protože právě kompatibilita a synergie v týmu je podmínkou tvůrčí atmosféry. Firmy stojí na jednotlivcích, kteří spolu tvoří jeden velký tým, takže týmový duch je zcela zásadní. Myslím si, že mám v tomto ohledu i velkou míru štěstí, protože se nám daří sestavovat perspektivní a úspěšné týmy. Pravdou ovšem je, že odborníkům nejen ve stávarině ubývá. Bojím se, že se mladým lidem do „gumáků“ chce čím dál tím méně.

3. Jak motivujete lidi, aby dosáhli maximálního výkonu?

Snažím se maximálně vcítit do dané situace. Není to snadné, protože nastává celá řada situací, každý zaměstnanec může preferovat jinou formu motivace, takže jeden univerzální postup neexistuje. Představuji si, co by v danou chvíli motivovalo mě osobně. Všeobecně se snažím v životě řídit podle kréda „Chovejte se k lidem tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám.“

4. Vzpomenete si na nejkritičtější situaci ve firmě a způsob, jímž jste ji zvrátil?

Nelze přesně definovat ten jeden nejkritičtější moment, který za mého působení nastal. Denně se setkávám s problémy, které je třeba řešit. I na první pohled malý zádrhel může nakonec přerůst v zásadní krizi a naopak. Po analýze komplikované situace je nejen snazší najít její řešení, ale také se vyvarovat jejímu opakování.

5. Jaká zakázka byla pro Vaši společnost nejnáročnější na uskutečnění?

Nelze vyzdvihnout jeden projekt. Každá zakázka je specifická, i zakázka malého rozsahu může být složitá, a nakonec přivodit zásadní komplikace. Nicméně pro mě osobně byla asi zatím největší výzvou výstavba vysokorychlostní tratě v Turecku mezi Ankarou a Istanbulem, kde jsem vedl náš tým při realizaci železničního svršku. V České republice jsem do té doby neměl zkušenost s tímto druhem staveb, který se u nás bohužel stále nezačal budovat. Navíc nově a naprosto neznámé prostředí. Museli jsme se tedy poprat jak s obvyklými technickými výzvami, které projekty přináší, tak s jazykovou bariérou, protože místní kolegové hovořili většinou pouze turecky, i když oficiálním jazykem projektu byla angličtina. Nadto jsme řešili s místními železnicemi implementaci evropských norem pro realizaci prací na dráze, aby nová železnice odpovídala bezpečnostním standardům. Moje angažmá v Turecku tedy zpětně hodnotím jako opravdu velkou výzvu. Měl jsem nakonec velké štěstí, také proto, že jsem se mohl opřít o náš sehraný a vysoce profesionální český tým.

6. Jmenujte světovou stavbu, která Vás nikdy nepřestane fascinovat, proč?

Na svých cestách se vždy rád podívám na inspirativní stavby. Zajímají mě především budovy jiné než klasické architektury.

Fascinující jsou paradoxy, kdy vizuálně zajímavě ztvárněná budova je technicky velice jednoduchá či naopak. Postmoderní Guggenheimovo muzeum moderního umění v baskickém městě Bilbao z roku 1997 navržené Frankem O. Gehrym se právem řadí k mnohokrát oceněným stavbám, které i mě osobně okouzly. Futuristická stavba zrcadlí se na vodní hladině řeky stojí za vidění i za návštěvu.

Není náhoda, že dílem stejného architekta s americko-kanadskými kořeny je také Tančící dům v Praze.

7. Řeknete nám, co nyní čtete za knihu?

Naposledy jsem četl „Jak pesek s kočičkou myli podlahu“. Líbila se mně i mému třiletému synovi.

V posledních letech nemám mnoho volného času, takže se přiznám, že čtení knih není moje priorita, jak trávit volný čas. Mnohem raději si občas vyluštím křížovku či rébus.

8. Kdybyste mohl cestovat v čase, se kterým architektem byste se chtěl setkat?

Setkání s Leonardem di ser Piero čili Leonardem da Vinci, by bylo nesmírně obohacující. Obdivuji nejen jeho všestranné nadání, odhodlání a vizionářství, ale také bohatství románské a italské kultury. Nikdy mě nepřestane fascinovat starověký Řím a jeho technologie, kterými se naše civilizace ještě stále inspiruje.

9. Jak relaxujete po náročné práci?

Snažím se svůj volný čas věnovat především rodině. Rádi sportujeme, i když to nejde tak lehce jako před pár lety. Máme rádi turistiku, lyžování, plavání i cyklistiku. Nicméně vyrazíme nejen na výlety, ale také za kulturou. Naštěstí brněnská kulturní scéna je velmi pestrá.

10. Co byste chtěl po sobě zanechat za odkaz?

Přeji si dobře vychovat a inspirovat své děti. Rodina pro mě bude vždy na 1. místě. Nicméně společnost OHLA ŽS je bez nadsázky moji druhou rodinou. Starat se o ni a rozvíjet ji, je bezpochyby můj cíl. Až se za sebou jednou budu muset ohlédnout, chci vidět silnou, zdravou a moderní firmu.

(red)

